

Nu așa trebuia să fie

Aprecieri pentru această carte

Sunt puține persoane suficient de curajoase încât să împărtășească povestea lor în mod autentic și sincer. Prietena mea de-o viață, Lysa TerKeurst, este una dintre acele persoane. În *Nu așa trebuia să fie*, ea își expune durerea și dezamăgirea, deschizându-ne astfel fiecăreia dintre noi drumul spre a le conștientiza pe ale noastre. Apoi ea îndreaptă privirile tuturor direct spre suveranitatea și credințioșia lui Dumnezeu. Aceasta este o carte puternică nu doar pentru că fiecare capitol mustește de compasiune și har, ci și pentru că eu însămi am fost martoră a lacrimilor, a durerii, a rugăciunilor care au stat la temelia ei. În ele, luate la un loc, stă puterea acestei cărți. Este imposibil să o citești fără să fii încurajată pe deplin.

— **PRISCILLA SHIRER**, vorbitoare și autoare

Buna mea prietenă Lysa TerKeurst știe din proprie experiență ce înseamnă să îți fie pusă la încercare credința până la limită și să reușești, cumva, să te apropii mai mult de Domnul. Sunt din cale afară de recunoscător pentru disponibilitatea ei de a-și împărtăși călătoria cu noi în *Nu așa trebuia să fie*. Cu o credință ca a lui Iov, Lysa se deschide și dezvăluie durerea

crudă provocată de faptul că a îndurat inimaginabilul în timp ce Îl căuta pe Dumnezeu în mijlocul luptelor ei. Această carte este fără îndoială o lucrare extraordinară despre relația dintre suferință și cunoașterea lui Dumnezeu. Nu trebuie ratată!

— **CHRIS HODGES**, pastor senior al Bisericii din Highlands,
autor al cărților *Aer Proaspăt* și *The Daniel Dilemma [Dilema lui Daniel]*

În cartea *Nu așa trebuia să fie*, Lysa înfruntă, cu o vulnerabilitate copleșitoare, diferențele adesea brutale dintre viața pe care o avem și viața pe care ne așteptăm să o avem. Ea ne ajută să recunoaștem că adâncă fântână durerii, a frustrării și a descurajării nu poate să se compare cu adâncimea fântânii speranței, a bucuriei și a restaurării pe care Dumnezeu o are pentru noi. Dacă te simți neputincios din cauza cătușelor cu care ești legat de dezamăgirile de până acum, atunci permite-i acestei cărți să îți arate planul lui Dumnezeu pentru a deveni o ființă cu totul nouă. Nu îți vei primi viața veche înapoi, ci va fi una mult mai bună.

— **LEVI LUSKO**, pastor, Biserica Fresh Life,
autorul cărților bestseller *Swipe Right* și *Through the Eyes of a Lion*

Lysa ne încurajează prin a ne aminti că dezamăgirile, eșecurile și evenimentele neprevăzute din viața noastră pot să ne ajute să ne apropiem mai mult de Isus. Aș recomanda oricui să citească *Nu așa trebuia să fie*.

— **CHAD VEACH**, pastor principal, Biserica ZOE, Los Angeles

Această carte este pentru oricare credincios care s-a întrebat vreodată „De ce, Doamne?”

— **ELIZABETH E.**

Lysa își povestește călătoria prin cel mai greu anotimp al vieții ei cu onestitate și dintr-o perspectivă spirituală cu care te poți identifica, provocând lacrimi și o schimbare a vieții noastre.

— **ASHLEY S.**

Dacă ai avut dezamăgiri sau dacă treci acum printr-o dezamăgire, atunci

această carte este pentru tine. Te poți identifica cu povestea, aceasta având numeroase trimiteri biblice. Este ca și cum povestea ar fi fost chiar a mea.

—**TAMMY M.**

Nu am citit o carte mai directă și mai deschisă care să te orienteze, în ciuda greutăților vieții, înspre suveranitatea lui Dumnezeu. Lysa nu doar că ne învață cum să fim mai bine echipați pentru încercările și bătăliile ce ne așteaptă, ci ne ilustrează prin viața ei cum să luptăm bine chiar și în cel mai dificil anotimp. Exemplul ei frumos de rezemare neclintită pe bunătatea lui Dumnezeu – chiar și atunci când carnea te îndeamnă disperată să te îndoiești și să pui întrebări – a fost un dar care mi-a schimbat viața!

—**KATIE G.**

Lysa se folosește de circumstanțele vieții ei și de Cuvântul lui Dumnezeu și le contopește într-o carte ușor de citit și de pus în practică! Aș recomanda-o oricui este dezamăgit și trece prin frământări.

—**ERIN S.**

Uneori dezamăgirile și durerile sunt atât de profunde încât persoana se simte fără scăpare în mijlocul circumstanțelor în care se prăbușește. Această carte te poartă într-o călătorie de vindecare de sentimentul disperării.

—**RACHEL R.**

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

TERKEURST LYSA

Nu așa trebuia să fie / Lysa TerKeurst. - Oradea: Scriptum, 2020

ISBN 978-606-031-055-6

NU AȘA
trebuia
SĂ FIE

O CĂLĂTORIE
PRIN CEL MAI GREU ANOTIMP AL VIEȚII

LYSA TERKEURST

Editura Scriptum®
Oradea

Originally published in English under the title
It's Not Supposed To Be This Way
by Lysa TerKeurst
© 2018 by Lysa TerKeurst
Published by arrangement with Thomas Nelson,
a division of HarperCollins Christian Publishing, Inc.
All Rights Reserved.

Ediția în limba română, publicată cu permisiune, sub titlul
Nu așa trebuia să fie
de Lysa TerKeurst

© 2020 Editura Scriptum®
str. Lăpușului nr. 28, 410264 Oradea - Bihor
Tel./Fax/Robot: 0259-457.428
E-mail: scriptum@scriptum.ro
Pagina web: WWW.SCRIPTUM.RO

Toate drepturile rezervate asupra prezentei ediții în limba română.
Prima ediție în limba română.

Cu excepția situațiilor când se specifică altfel, citatele biblice folosite sunt preluate din versiunea Noua Traducere în Limba Română (NTR). Citatele biblice notate VDC provin din traducerea D. Cornilescu. Citate din traduceri ale Bibliei în limba engleză: AMP – The Amplified Bible, ESV – English Standard Version, IIT – Isaiah Institute Translation, MSG – The Message, NASB – New American Standard Bible, NCV – New Century Version, NIV – New International Version, NKJV – New King James Version, NKJV – New King James Bible, NRSV – New Revised Standard Version.

*Orice reproducere sau selecție de texte din această carte
este permisă doar cu aprobarea în scris a Editurii Scriptum, Oradea.*

ISBN 978-606-031-055-6

Tiparul executat în U.E.

Echipei mele de la Proverbs 31 Ministries, Meredith Brock, Lisa Allen, Barb Spencer, Glynnis Whitwer și Danya Jordan... voi ați umblat alături de mine în tot acest timp. Cuvintele nu vor putea exprima niciodată cât de recunoscătoare sunt pentru dragostea voastră necondiționată, pentru sprijinul deosebit și pentru rugăciunile fierbinți. Vă iubesc.

Și ție, cea care ții această carte în mâini chiar acum – cea cu inima rănită, cea cu sufletul dezamăgit, cea cu visurile spulberate – îți spun că îți înțeleg durerea. Chiar o înțeleg. Dar știi că Dumnezeu vede. Dumnezeu aude. Dumnezeu te iubește nespus de mult. Rugăciunea mea este ca povara să fie ridicată de pe sufletul tău pe măsură ce accepți adevărurile enunțate pe paginile acestei cărți.

CUPRINS

<i>Introducere</i>	11
Capitolul 1: Între două grădini	19
Capitolul 2: Praful	33
Capitolul 3: Dar cum o voi scoate la capăt în următoarele 86.400 de secunde?	51
Capitolul 4: Picioare arse de soare	73
Capitolul 5: Tablouri și oameni	89
Capitolul 6: Puțin prea mult și mult prea greu.....	107
Capitolul 7: Când Dumnezeu îți dă mai mult decât poți duce..	125
Capitolul 8: Renunță la tot ce te împiedică să înaintezi.....	143
Capitolul 9: Demascarea dușmanului	163
Capitolul 10: Cuvinte de luptă.....	187
Capitolul 11: Pe dos.....	215
<i>Epilog</i>	232
<i>Noutăți despre Lysa</i>	235

<i>9 adevăruri care să te ajute să supraviețuiești atunci când Dumnezeu pare că tace</i>	<i>236</i>
<i>Caută ajutorul de care ai nevoie</i>	<i>242</i>
<i>Mulțumiri</i>	<i>243</i>
<i>Pasaje biblice</i>	<i>246</i>
<i>Despre autoare</i>	<i>260</i>

INTRODUCERE

Există o poveste pe care îmi place să mi-o spun mie însămi. Este despre cum ar fi trebuit să fie viața mea. Deși îi lipsesc detaliile legate de viața de zi cu zi, sentimentul general pe care-l inspiră este unul de bine. De fapt este mai mult decât bine. Este o poveste în care vârfurile degetelor mele se pot cufunda în nisipurile unui tărâm glorios numit *normalitate*. Un tărâm pe care nu eu l-am construit, dar unde am tot dreptul să aprob sau nu orice schimbare. Unde am drept de veto asupra circumstanțelor care nu par potrivite, care nu îmi plac sau care mă deranjează. Un tărâm unde plămâinii mei se bucură de adierea previzibilului și vântul este întotdeauna o briză ușoară. Niciodată schimbător sau furtunos, niciodată aspru sau distructiv.

Acest tărâm nu este nici fermecător, nici spectaculos. Este simplu și confortabil, într-un stil *boho chic* personalizat și cu un ritm propriu. Lucrurile nu se uzează și eu nu obosesc. Oamenii sunt amabili. Fac ceea ce spun că au de gând să facă și sunt morocănoși doar cât este necesar pentru a păstra lucrurile interesante. Bunătatea decorează peisajul precum pomii în floare. Pacea planează ca niște nori pufoși din cei mai frumoși. Melodia de fundal este simplă și dulce, răsunând de râsetele prelungi provocate de glumele pe care orice mare familie cu multe personalități puternice le creează fără efort.

Îmi place acest loc.

Nu vreau să fiu doar în vacanță aici. Vreau să locuiesc aici.

NU AȘA TREBUIA SĂ FIE

Te bănuiesc și pe tine că ai o versiune a acestei povești pe care îți place să ți-o spui ție însăși.

Nu vrem doar să citim finalul povestirii noastre și să ne simțim bine în legătură cu el. Vrem să luăm pixul și să scriem finalul noi însene. Suntem atât de sigure în legătură cu felul în care ar trebui să fie toate lucrurile! Din păcate, trăim în necunoscutul care nu ne lasă nici să putem anticipa, nici să putem controla rezultatul. Îi suntem recunoscători lui Dumnezeu când normalitatea arată așa cum ne-am imaginat-o noi. Îl punem la îndoială când este diferită. Ne îndepărtăm de El când avem suspiciunea că Dumnezeu este Cel care a spulberat speranța care ne-a dat aripi.

Chiar și cei mai realiști oameni se pot simți zdruncinați de vânturile schimbărilor neprevăzute. Ne simțim trași în jos de durere și în același timp în imposibilitatea de a ne aduna înainte ca scrumul tuturor lucrurilor pe care le-am sperat să își ia zborul.

Nu am văzut niciodată cenușa care să poată controla direcția în care o poartă vântul.

Ce bine că aceste rămășițe subțiri ca o foaie de hârtie nu se așteaptă să fie în stare să controleze încotro le poartă vântul și unde vor cădea!

Încă n-am întâlnit un om care să fie atât de nepăsător față de ceea ce urmează să se petreacă.

Pentru a trece peste răul acestei zile, ne motivăm pe noi înșine derulând în mintea noastră un film despre binele care va veni cu siguranță mâine. Și dacă nu va fi să fie mâine, atunci va fi oricum în curând. Foarte curând.

Acest bine va fi de fapt un final atât de glorios încât vom expira toată îngrijorarea și ne vom spune: „Pfiu, pot să spun cu sinceritate că a meritat!“ Ne vom cânta cântecul de sărbătoare și vom organiza o paradă cu confetti.

Binele final va arăta așa cum am visat noi. Va veni atât de repede cum am sperat noi. Va transforma tot răul în bine, în bine, în bine. Cei care ne-au rămas cu credințioșie alături în această perioadă dificilă vor simți că timpul investit și caserolele cu mâncare pregătite pentru noi au adus roade. Și-au împlinit încă o îndatorire față de Împărăția Cerurilor. Au mai bifat ceva pe listă. Acum putem fi cu toții fericiți.

Cei care te-au abandonat, te-au judecat sau – chiar mai rău de-

INTRODUCERE

atât – au folosit această perioadă de durere împotriva ta vor înțelege cât de mult au greșit. Îți vor cere iertare. Vor promite că și-au învățat lecția și nu vor mai trata vreodată așa pe cineva.

Acesta este un final acceptabil.

Așa ar trebui să se facă socoteala: vremuri grele plus timp de vindecare, plus stăruința în credințioșia față de Dumnezeu ar trebui să fie egale cu finalul la care noi sperăm.

Totuși, dacă ești o ființă umană care în ultimele douăzeci și patru de ore te-ai comportat ca un adult normal, ai ajuns la aceeași uimitoare revelație ca și mine. Noi nu suntem în controlul lucrurilor. Nu putem prezice forma pe care o vor lua promisiunile lui Dumnezeu. Nu vom fi niciodată în stare să forțăm scurtarea perioadei de vindecare a rănilor.

Eu călătoresc în acest autobuz al încercărilor. Niciodată nu sunt liniștită când mă gândesc că nu pot să apuc volanul și să îl direcționez spre Normalitate.

Îmi fac atâtea scenarii cu privire la binele pe care Dumnezeu ar trebui să Îl facă și mă trezesc apoi dezamăgită total când vânturile se schimbă și autobuzul încercărilor cotește brusc spre stânga și nimic nu mi se mai pare drept.

Nu așa mi-am imaginat viața pe care o trăiesc chiar în această perioadă.

Probabil că nici în cazul tău lucrurile nu stau chiar așa cum ți-ai imaginat tu.

Nu îți spun nimic nou. Doar le dau glas gândurilor pe care le-ai avut deja, dar nu ai știut cum să le verbalizezi.

Iată frumusețea speranței.

Deși nu putem anticipa sau controla sau forța rezultatul circumstanțelor în care trăim, putem ști fără urmă de îndoială că vom fi bine. Mai bine decât bine. Mai bine decât normal. Vom fi victorioși pentru că Isus este victorios (1 Cor. 15:57). Oamenii victorioși nu sunt făcuți pentru a se mulțumi cu normalitatea.

De-a lungul acestor pagini te voi ajuta să găsești un loc bun în care să te așezi în povestea pe care Dumnezeu Însuși o orchestrează în mod perfect, având ca scop final binele nostru. Unii oameni își vor trăi întreaga viață ratând șansa de a vedea tot binele pe care Dumnezeu l-a pus în jurul lor pentru ei. Pe de o parte, asta se întâmplă pentru că

NU AȘA TREBUIA SĂ FIE

vremurile grele le solicită atât de multă atenție. Pe de altă parte, unele dintre durerile grele cu care se confruntă aproape fără întrerupere le-au furat bucuria de a trăi.

Și totuși, dacă victorie înseamnă doar în parte felul în care se rezolvă lucrurile în final? Dacă cea mai mare parte din a fi victorios este felul în care trăim ziua de astăzi? Această oră. Acest minut.

Urmează să trăiești în paginile următoare o cu totul altă experiență legată de ceea ce numim viață. Împreună vom descoperi o modalitate de a ne lega speranța nu de rezultatele pe care le considerăm noi singura cale de întoarcere înspre normal, ci de însăși inima lui Dumnezeu. De Autorul povestirii pe care inima ta nu ar putea niciodată să și-o imagineze, dar pe care imploră cu fiecare bătaie să o trăiască. Este mult peste ceea ce ți-ai fi putut tu imagina.

Abia aștept să văd cum prinde contur în viața ta și în viața mea.

POPAS LA *fântână*

Ca să ne putem elibera de preconcepțiile pe care le avem despre cum trebuie să fie viața, am scris câte o secțiune intitulată *Popas la fântână* la sfârșitul fiecărui capitol. Este o recapitulare a ceea ce am învățat, astfel încât să nu pierdem din vedere esențialul pe parcursul drumului. Când renunțăm la speranțele deșarte și la perspectivele limitate, trebuie să punem în locul lor ceva. Așa că vom învăța cum să identificăm golurile pe care le simțim și nevoile pe care le avem și să umplem acele spații cu apa vie a adevărului lui Dumnezeu. Cuvântul Lui este croit pe măsura exactă a fiecărei inimi care suferă, e potrivit pentru a o transforma.

POPAS LA *fântână*

Fiecare *Popas la fântână* va include afirmații de care să te ții strâns, întrebări la care să te gândești și o rugăciune. Chiar dacă nu putem presupune sau controla sau forța rezultatul împrejurărilor în care suntem, putem afirma fără urmă de îndoială că finalul va fi unul bun.

REMEMOREAZĂ (AFIRMAȚII DE CARE SĂ TE ȚII STRÂNS):

- Trăim cu nesiguranța indusă de faptul că nu putem nici să presupunem, nici să controlăm sfârșitul.
- Chiar și cei mai realiști oameni se pot simți luați pe sus de vântul schimbărilor neprevăzute.
- Vom fi victorioși pentru că Isus este victorios, iar oamenii victorioși nu au fost niciodată capabili să se mulțumească cu banalitatea.
- Poate că victoria este doar o parte a felului în care se sfârșesc lucrurile. Poate că cea mai însemnată parte a victoriei este felul cum trăim astăzi.

RECEPȚIONEAZĂ (VERSETE PE CARE SĂ LE ASIMILEZI):

„Dar mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, care ne dă biruința prin Domnul nostru Isus Cristos!” (1 Cor. 15:57)

REFLECTEAZĂ (ÎNTREBĂRI LA CARE SĂ CUGEȚI):

- Ce planuri sau gânduri ai avut cu privire la cum ar trebui să fie viața ta?
- Cum gestionezi faptul că nu ești în stare să controlezi rezultatul?
- În care domenii simți că ții mai mult la ceea ce se va întâmpla decât la a te încrede în Dumnezeu ca să coordoneze desfășurarea vieții tale?

Tată,

Recunosc că atât de des m-am ținut mai strâns de planurile mele și de ceea ce voiam eu să se întâmple! Știu că povestea pe care Tu o scrii pentru mine este mult mai bună decât orice poveste pe care mi-aș putea-o eu vreodată imagina pentru mine. Ajută-mă să mă țin strâns de acest adevăr când circumstanțele în care mă aflu sunt nesigure și neprevăzute. Îmi pun încrederea în Tine mai presus de orice.

În numele Domnului Isus m-am rugat. Amin!

CAPITO

DLUL 1

ÎNTRE DOUĂ GRĂDINI

Măinile îmi tremurau în timp ce formam numărul pe care îl sunasem de sute, dacă nu de mii de ori înainte. Era 5:34 dimineața. Știam că în clipa în care prietena mea va răspunde, oroarea descoperirii pe care tocmai o făcusem va deveni reală. Nu voiam să fie adevărat. Și poate că dacă țineam totul pentru mine, aș fi putut respinge durerea care amenința să mă înghită pe de-a-ntregul.

Dar ignorarea realității nu îmbunătățește starea lucrurilor. Te face doar să te prăbușești în tine însăși în vreme ce la suprafață afișezi un zâmbet. Este imposibil să trăiești așa.

Uneori, ca să-ți recucerești viața, trebuie să înfrunți moartea a ceea ce te-ai gândit că va fi viața ta.

O astfel de moarte contemplan în neant atunci când am auzit-o pe prietena mea șoptind un somnoros, dar panicat salut:

— Bună, Lysa. Te simți bine?

Cu siguranță că nu mă simțeam deloc bine.

Și pentru o lungă perioadă de timp de atunci încolo nu m-am mai simțit bine. Sentimentele de siguranță și liniște din căsnicia mea, pe care le prețuisem mai bine de douăzeci de ani, mi-au fost smulse din piept, jupuindu-mi inima și zdruncinându-mi sufletul.

Chiar și acum, la mai bine de doi ani după întâmplare, încă mă lupt cu distanța dintre ceea ce am crezut că va fi și ceea ce este. Sunt zile în care sunt atât de departe de a mă simți bine, încât îmi vine să-i trimit un mesaj scris stării de bine și să îi cer să se întoarcă.

Dar acest gând nu se găsește doar în casa de cărămidă albă de la capătul aleii mele. Acest gând

Uneori, ca să-ți recucerești viața, trebuie să înfrunți moartea a ceea ce te-ai gândit că va fi viața ta.

îți dă și ție târcoale. Vine ca o șoaptă odată cu dezamăgirile mai mici. O tunsoare care nu te avantajează. O mașină de spălat vase stricată. O cină făcută scrum. Un copil care nu vrea să fie ascultător astăzi. Un cântar care arată tot mai mult și un cont bancar care se micșorează.

Șoapta crește și devine o voce mai puternică atunci când o

prietenă/un prieten apropiat te evită de ceva vreme. Când nu obții locul de muncă dorit. Când sunt rostite cuvinte grele de către cineva din partea cui ai disperată nevoie să auzi o încurajare. Când ai senzația persistentă că mariajul tău s-a răcit, dar conversațiile sunt tot timpul încinse. Când intervine sentimentul de singurătate pe care nu credeai că îl vei avea în această etapă a vieții.

În cele din urmă, dezamăgirea bubuie ca un tunet care scutură pământul când primești un telefon de la doctor și te alegi cu un diagnostic care-ți întoarce viața cu susul în jos. Când descoperi o relație extraconjugală. Când există dependențe ascunse. Când nu-ți mai cunoști propriul copil. Când izbucnește un incendiu. Când apare falimentul. Când se produce despărțirea. Când cineva moare pe neașteptate dar tu continui să suni acea persoană în speranța că este doar un vis urât și că de data asta cu siguranță va răspunde.

Nu știu când vor apărea în calea mea aceste dezamăgiri mai mari sau mai mici. Pur și simplu mă trezesc în fața lor. Ele sunt ca un musafir neașteptat cu care nu știu cum să mă comport.

Acest oaspete al dezamăgirii mă epuizează.

Dar nu trebuie să-ți spun ție asta.

Și pe tine te frustrează și te stoarce de puteri.

Viața nu se desfășoară așa cum am crezut noi.

Dezamăgire. Fie că ai folosit sau nu acest cuvânt, el face parte din viața noastră. Vreau să meditez puțin asupra sentimentelor care ne afectează mai mult decât realizăm sau îndrăznim să verbalizăm.

Dezamăgirea este acel sentiment că lucrurile ar trebui să fie mai bune decât sunt. Oamenii ar trebui să fie mai buni decât sunt. Împrejurările ar trebui să fie mai favorabile decât sunt. Finanțele ar trebui să ne fie mai bune decât sunt. Relațiile ar trebui să ne fie mai bune decât sunt.

Și vrei să știi ceva? Ai dreptate. Totul ar trebui să fie mai bun decât este. Nu este de mirare că tu și cu mine suntem mai epuizați decât ar trebui. Urmărește-mă și dă-mi voie să dezvălui câteva dintre lucrurile pentru care Satana s-a luptat cu disperare să ne împiedice să le cunoaștem.

Știi ce e cu dezamăgirea care te epuizează și te frustrează? În ea este încapsulat potențialul unui bine măreț. Dar vom reuși să vedem binele doar dacă avem încredere în inima Aceluia care l-a dăruit.